

A' ROMAI TSASZARI ÉS AP. KIRALYI FELSÉC-
NEK KEGYELMES ENGEDELMÉVEL.

Indult BÉTSBÖL Szombaton 20. Februáriusban 1790.

B É T S ! ! !

Gyászós óra! sziveket jajjal töltött keserű szem-
pillantás!! véletlen történt váratlan környül-
állások!! búra tetézett bú!! bánattal elegyített bá-
nat!! vérző leben esett seb!! és mindeneknek szí-
veket gönyv özönbe borított szomorú történet!! A'
mi leg-kedvesebb fő Hertzeg Alsószonyuk, Ferentz
fő Hertzegnek volt kedves élete-párja, a' Vürtem-
bergi Ersebeth H. Alsószony' meg-hidegedett teste a'
nyújtó-padon fekszik! Nemes Lelkétől el-vált, és
ma reggeli 8 órától fogva, a' holtak közé számlál-
tatik! Egek mit hallunk!! Bóldog Isten miket ér-
tünk!! Ma, u. m. Tsötörtökön reggeli 8 órakor in-
dittaték-ki a' Magyar Korona Bétsből a' F. Ts. K.
Udvari Kints-tárból, első Kerelztény Királyunk Szt.

Istvánnak minden ezzel lévő Klénodiumaival edgyütt, a' már meg-irt mód-szerint. Ennek elindításkor, a' Ts. K. Udvarban olly nagy vala az öszve-todúlt fokoságnak tolylongása, hogy talám egy a' nép között fel-vetett alma a' földre nem eshetett volna. Még a' Korona meg-nem indittaték, midön ezen szomorú hir az öszve-todúlt fokoság közé érkezék, hogy t. i. a' mi közönséges szeretetre méltán érdemes Hertzeg Aszszonyunk *Ersabeth* halva-fekszik. — A' minden felől öszve-gyült fokoságnak minden felé lett szellyel válása után, már félóra el-terjede az egész városban ezen véletlen szomorú hir. Nem tsak a' Fejér népek, kiknek ezen Hertzeg Aszszony baráttyok és édes-annyok vala, hanem nagy rangban lévő Férfiak-is fokon sírva fokodának, az aszszonyok pedig jajgatva járnak vala némely uttzákon, és egész Béts meg-illetödvé gönyvez vala. — Már tegnap, u. m. Szeredán reggel a' szülésnek fájdalmi vették vala környül, ezen kedves Hertzeg aszszonyt, melyre nézve az Udvari Templomban már 9 orakor ki vala téve a' Szentlég érette — estvéli 8 és 9 orakor egy Hertzeg Kíssaszszonyt szüle, ki életben marada, maga pedig másnapra — Tsötörtökön reggeli 6 és 7 óra között a' holtak közé költözék. Láttam már Erdemes Uri embert, ki ezen szomorú történeten síránkozva — ezen kedves H. Aszszonynak halálát nem hihette — vagy nem képzelhette — — — — —
— — — — —
ezek az én önként ide rekesztett néma jegyzéseim, az ő szomorú történetén esett titkos foházkodásaim. — Ezen kedves Hertzeg-aszszony vala talám tsak egyedül az, a' ki magát az ő alatta lévő ember társaihoz, leg alacsonyabb sorú felebaráttyihoz a' meg-alázodásig le botlátván, magáról és maga méltóságáról el-felejtkezvén, midön a' *Práterben* a' több aszszonyfágok között nyájoskodik vala, tsak arról lehet vala meg-ismerni, hogy a' kevélyfég-nélkül való szelid és alázatos maga viselésen kívül tsak nem mindeneknél edgyügyübb öltezetben vala öltözve. Nemzetünköt annyira szerette, hogy egy

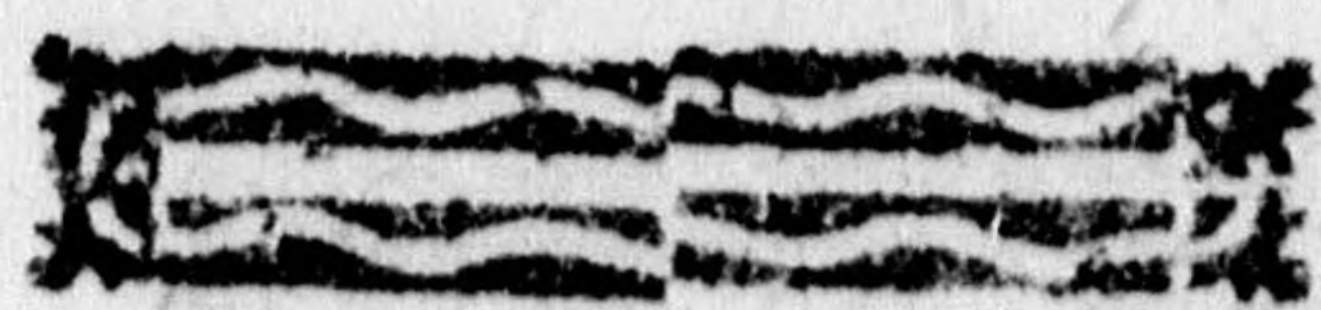

nemzeti köntösben látott Magyar mellett úgy elé
nem kotszott, hogy annak magát, mindenek' sze-
mekláltokra meg-ne hajtotta volna, mellyet széme-
inkel láttunk. Egész Béts városa valamint szivből
szerette, úgy most keerves szivből gönyvez érette
— 's azt kiáltja: édes Annyát el-vesztette! — Jó
szivü olvafoim! ejtletek ti-is edgy edgy érzékeny
göny tseppet érette! mert ezen Hertzeg Alszzonyban
nemzetünk nagy kintlet vesztette. — Midön még
tegnap a' szülés' fájdalmi között volna a' Hertzeg
alszzony *Ersébeth*, már az ezen hirrel *Vürtemberg*a
felé indulandó Kabinét Kurir, N. M. K. Testörző
Hadnagy *Török Mihály* Ur fel-készülve az Udvar-
ban varakozik vala, hogy a' mely orában szülne,
leg-ottan meg-indulhatna az örvendetes hirrel, a'
mint leg-ottan meg-is indula — de oh fájdalom
— egy 24 orákkal utanna indúlt más Kurir nyom-
ba vivé utanna a' szomorú hirt, hogy ezen Hertzeg
alszzony meg-halálazott. — Meg-jegyzésre méltó,
hogy a' F. Tsászárnak-is 2 Feleségei mind tsak 2
két esztendeig eltenek, valamint ezen véletlen ha-
lálú! kedves H. Alszzony. — *Ersébeth* Vürtember-
gai Hertzeg-Alszzony születetett Aprílisnek 21-dik
napján 1767-dik esztendőben, és így még nem vala
egészszén 23 esztendős. Attya vólt *Vürtemberg*a
Stuttgárdi Hertzeg *Eugenius Fridrik*. — *Toskánai*
Ferentz fő Hertzeggel lett házósági öfzve-kelesé
esett 1788-ban Jan. 6-dikán, és így házósági böl-
doglágban nem élt egészszén 2 esztendőt és 2 hóna-
pokat. — A' született uj Hertzeg Kíssalszzony meg-
kérészteltetett ezen hónapnak 18-dikán délelötti 11
orakor, és *Ludovicá*, *Francisca*, *Elisábéthának* ne-
veztetett. A' meg-boldogúlt Hertzeg Alszzonynak
hideg teste 19-dikben ki fog a' parádé nyujtaztató
padan közönséges helyre tetetni, 20-dikban pedig

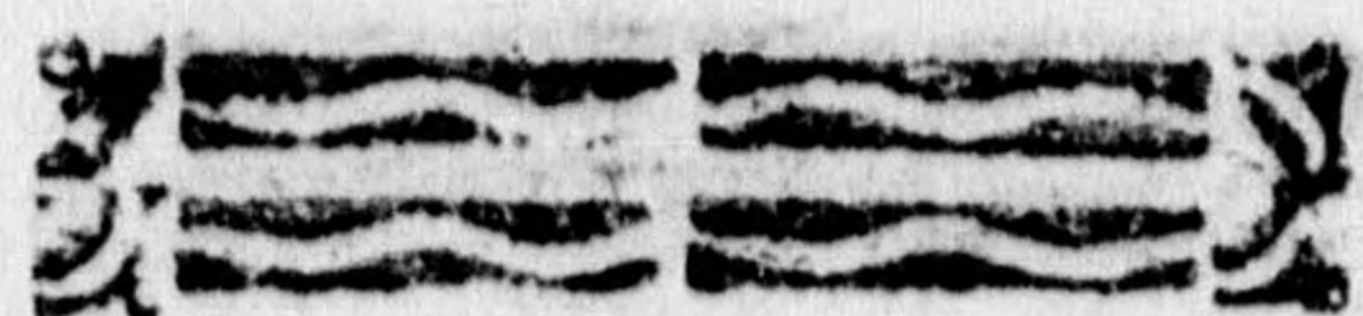
az Auszriai Fejedelmeknek, a' Kaputzinusoknál lévő temető bóltjokba fog az örök nyugalomba bététetni.

Le-indíták hát a' múlt tsötörtökön a' Magyar Koronát Bétsből Budára. Ezen Korona le-vitele mely sok külömbb külömbb féle beszédre és vélekedésre adott légyen alkalmatofságot a' Bétsi köz-népnek, ki nem lehetne mondani. Már tsötörtökön dél-előtt minden felé árulják vala ennek képét papirosra festve, egy szoval mennél véletlenebbül küldett le, annál többet beszéllenek erről. — Már Tsötörtökön bé-érkezett vala azon hir is Bétsbe, hogy a' Magyar országi Auszriával közös határ-szélen 600 vállagatott nemes Magyar ifjak várják vala a' Koronát fegyveresen, Gróf *Forgáts* Ur vezérlése alatt, hogy ezt annál nagyobb pampával kifizessék *Köptsénybe*, hól azon este H. *Esterházi* Ur vendéglémege az egész sokoságot. Mitfoda tisztelesség tételek és *Czeremoniák* között fog egészszen Budáig le menni, ázt ez után fogjuk-meg irni. Most tsak azt jegyzem-meg, hogy *Posonyból* lett fel-hozatásakor a Duna partyán lévő repülő hidig híriém mint ujlágáró, és most mégint szerentsém vala a' Bétsi udvarból-vissza kísérni, mint ujlágiro — és így az én ujlágiroságom értt már egy nevezetes *Epocha*. — Következendő Testörző vitézek hozták [vólt fel *Posonból* a' Koronát: „ Hadn. *Legát*, H. *Soth*, H. *Pctkovits*, és H. *Zsitkovszki*: kik közzül 3-man meghóltanak és tsak H. *Soth* Ur vagyon még életben.

A' Felséges Tsászár ezen folyó hónapnak 14-dikén, a' F. Hadi-Kantzellária Præfessének G. *Hadi* Ur ő Excellentiájának, tulajdon Levele által, által-adta, hogy az egész tsatázó lábon álló Armádiának, az első Vezéren kezdvén, le az utolsó köz-emberig, az ő Felsége nevében, ezen következőket adja tudtokra:

„Minthogy ő Felsége a' maga életének végéhez közelit, maga háládatlannak tartaná magát, hogy ha az egész Armádának, azt a' minden alkalmatosságban és minden ki-rekelztés-nélkül közönségesen ő Felségéhez mutatott hiveségét, vitézségét, és minden hátrálás vagy visszavonás nélkül önként meg-bizonyított készségét egész háládó megnyugválsal meg-nem esmerné, és ezt az egész Tábornak tudtára nem adná. — „Ő Felsége, mive a' maga Táborban kapott nyavallyája tovább meg-nem engedte, kénytelenített a' Tábornak egészzen és végképpen előbb el-hagyni, hogy-lem a' természet szokott folyásából, vagy az ő Felsége élete mondjából tsak vélni lehetett volna. — „Katonának lenni örökké mindenek felett való természeti hajlandósága vala ő Felségenek, és a' Tábornak nevedését, mind külső-tekintetét, mind belső erejét, olly nagyra emelni, a' mint e' most áll, az ő Felsége leg-nagyobb szorgalmatosságának tárgya vala. — — „Mint Országok' Fejedelme, minden ki-telhető eszközöket arra fordított, és mint Hadi-férfi, minden maga veszedelmétől való hátrálás nélkül, minden szorgalmatosságát egész készséggel arra fordította, valami tsak a' beteg és meg-sebeledett katonáknak

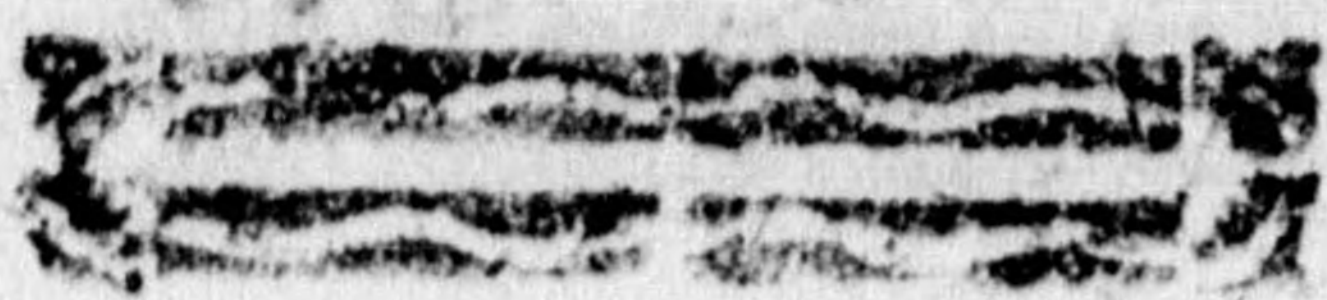
meg-tartásokra, vagy könnyebbedésekre, szükségesnek gondaltatatik vala — és tsak egy különös katonais ő Felsége előtt nagyra betsültetik vala. — „ A' közelebb múlt esztendőbéli tsatázás, minden kívánságot, valamit tsak ő Felsége a' maga Atyai szívében, az Armádának betsületére, ohajt vala, tökéletesen bé-telleyesített és meg-koronázott, és ez által az Armáda egész Europa előtt azt a' fényes hirt és méltóságot, mellyet meg-érdemel, el-nyerte. Ő Felsége ezt a' meg-nyugtató vigasztalást viszi-el magával, hogy ugyan ezen Tábor azon fog lenni, hogy ezen nyert hírét ennekutánna-is fenn-tartya. — „ Minthogy ő Felsége, a' maga halála után, a' maga Atyai szorgalmatos szemeit az Armádára többé nem vetheti, tehát ezen ő Felsége hozzájuk mutatott háládatos belső szivekségé legyen tudtokra, és annak meg-esmérését azzal tegyék nyilvánosságossá, hogy ők a' Státushoz és az ő Felsége helyébe következőhöz mindég éppen ollyon hiveségesek legyenek, valamint ő Felségéhez valának. “

A' F. Tsászár, a' tsizmátlan *Augustinusok*' Szerzetéből, Páter *Johann Pétert*, az *Augustinusok* Templomabéli Vikáriust, és ugyan ezen *Klastron*' Bibliothekáriusát, ki ő Felséginek mostoni nyavallyáji alatt gyontató Papja vala, egy ezen folyó hónapnak 10 dikén költ végezése által, 500 R. for. esztendei fizetés mellett, nem tsak maga rend-szerint való gyontató Papjának választotta, hanem azt-is keményen meg-határozta, hogy a' maga halála után, esztendőnként 300 forint Pensioja legyen.

Az ő Felsége Magyarok iránt, ezen esztendőben Jan. 28-dik napján tétetett Kegyelmes Rendelése, Budáról, szóról szóra.

Minthogy ő Felsége magát, a' következendő Ország-gyűlésben meg. koronáztatni, és így maga is abban személyyesen jelen lenni szándékozik, tettett tehát ő Felségének, azon ország-gyűlést, tsendesebb időkre rendelni ugyan, de az 1791-dik esztendőn túl éppen nem halasztani: hogy így ő Felsége, mind a' jelen-való hadból származó gondoktól üressedhessék, mind erejét fogyasztó nyavallyájából gyógyulhasson. Hogy pedig a' jövő 1791 dik esztendőre, az Ország-gyűlése, bizonyosan ki hirdettetni, 's abban törvényesentartatni-is fog, erősíti ő Felsége maga Királyi ígéret tételével. Rendeli ő Felsége, hogy az országnak igazgatása és az igazságnak ki-szolgáltatása, ez esztendőben Májusnak 1 ső napjától fogva, ismét ugyan azon lábra tétessék, mint vólt 1780-ban, az ő Felsége uralkodásának kezdetében. Ő Felsége ezen idő szakasztól fogva, a' közönséges boldogság elő-mozdítására tzelező indulattyából, a' közönséges igazgatás formájában változásokat rendelt vala: de mivel most már tapasztalta, hogy a' nép, a' régi igazgatás formáját inkább kedvelli, és a' maga boldogságát, egyedül tsak abban keresi, és tsak abban találja-fel: tehát eleget téfzen a' nemzet ezen kívánságának is, és ki-hirdetteti, hogy minek utánna a' Vármegyék, Királyi szabad-városok és tulajdon szabadságu (privilégiumu) vidékek (districtusok) a' magok munkás birtokaikba, visszátétetnek, minden egyéb ujj rendelések, mellyek a' törvényekkel ellenkezni láttatnak, visszavétetnek

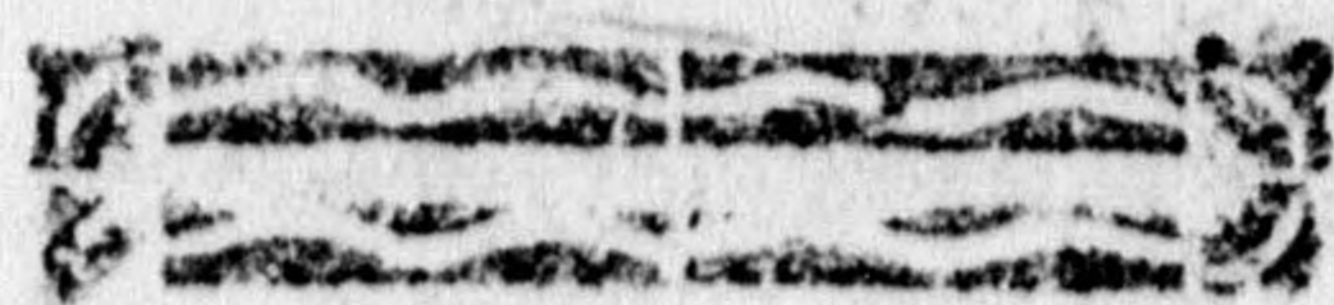
és erő nélkül valóvá tétetnek: hogy pedig ez által a' dolgoknak közönséges folytatásában semmi zür-zavar ne esék, kelletik a' Vármegyéknek, az alatt, míg a' magok valóságos Fő-Ispányaik törvényes hatalmakat folytathatták, a' mostani hivatalban lévő Fő-Ispányoktól igazgattatni. — Továbbá azon rendelések, mellyek a' Türedelmet, a' Pápok igazgatását, és a' Jobbágyakat illetik, a' magok erejében maradjanak-meg. Az ország szent Koronája 's több ahhoz tartozó kintsek a' Budai városa vitessenek 's törvényesen őriztessenek. — Ezen Felséges Rendelésnek vége-felé, a' következők olvastatnak — „ Vegyétek ez által a' mi atyai Szeretetünknek emlékeztető jegyeit, mellyel mi a' Magyar nemzethez viseltetünk, de vegyétek egyszer smind azt az ellene mondhatatlan, és örök időkre meg-maradó bizonytságot, hogy mi a' törvény-adó hatalmat, mely az ország főbb törvényeinek erejeszerint, a' Király és az ország Rendjei között megosztva vagyon, mint ezen Rendeknek meg-ronthatatlan tulajdonát fenn-tartjuk, és a' mi utánnunk következő Uralkodónak úgy fogjuk által adni, mint azt a' mi Elejinktől vettük: mi reméllyük már most, hogy ti-is, hozzátok esedező hazátokat, azon a' módon, melyet magatok alkalmasabbnak tartatok, segitni fogjátok.

A' mi név-szerint szinte Atyánkfia a' Pesti Kurir után — azt irtuk vala közelebb költ Levelünkben, hogy Orsova már a' miénk; de tsak alig, ha az atyafiság Liniáján nem hazudtunk; mert a' Jan. 29-dikén az *Allion* hegyéről költ Levelékből úgy ért.

értjük, hogy ezek még ekkor a' Várban valának; de ezen hideg téli napokban olly nagy tüzi-fa szűkiben, hogy az ellenség ellen vert sorompokat már egymás után mind ki-ásták vala a' földből, és elégették, a' honnan már ez által sem segíthetnek tovább magokon. Azonban a' Basa, a' maga *Vidin*-ben Komendérozó Bátyjától segítséget várni meg nem szünik, és annál-is inkább, mivel ezen 2 Testvérek földes Urai ketten az egész *Rayának*, és minden örökségeket fogják akkor el-vezteni, midőn Orsovát el-veztik. Azonban egy nap sem mulik-el, hogy a' Várból Törökök ne szöknének-ki, és inkább a' mi fogságunkba ne kívánnának esni, mintsem Orsovában, az ott lévő nyomoruságos veszedelmet álhatnák; a' honnan az Orsovabélieknek számok már tsak mint egy 400 főre mennek. Tsak ezt írhatjuk hát eddig bizonyosan Orsováról.

A' *Vidini* Törökök *Sofiából* várnak magoknak segítséget; de — *Obester Liptay*, minden történetre nézve 4500 fegyveresekkel *Négotinnál* fülel, és az ő szélső-vigyázatai egészen *Thimokig* hatnak; az ő *Sergének* jobb szárnya egy uszhatatlan sáros helytől, bal szárnya pedig a' lábbalhatatlan *Dunától* fedettetik, azon-kivül, hogy előtte-is egy mósáros hely találtatik.

A' Kémek által ugy értettük *Vidinből*, hogy egy bizonyos Erdélyi seregbéli osztálynak *Kallafát*-kéle lett elébb mozdulásával, egy Török hajó, mely a' mi ágyuinkhoz 900 lépésnyire közelített vala, ftereszül-lövetvén, a' viz fenekére merítettett. Ezen hajó akarja vala magát a' *Duna háta-meget*
egy

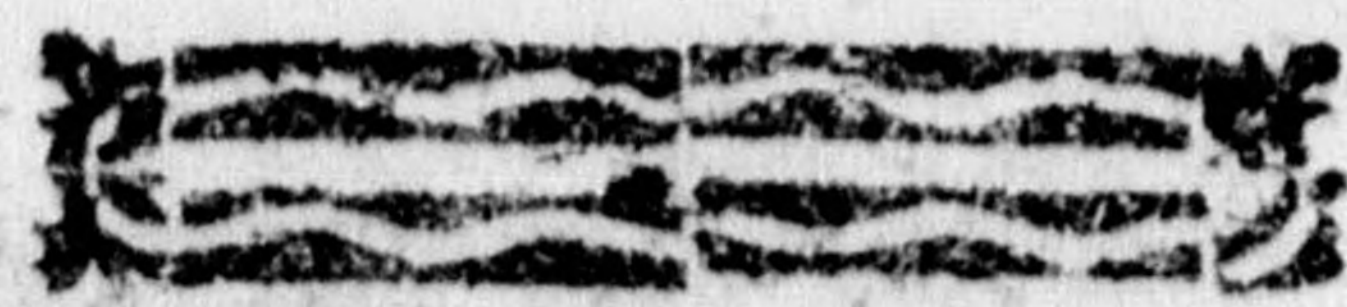

egy nem megszűlt lévő szigetbe vonni; de míg ide érkezett volna, a' rajta lévő 40 Törökökkel edgyütt le üle a' viz' fenekére. Ezen hajóra tsak három lövetett vala Kapitány *Gillet* egy 6 fontos golyóbisú ágyuból.

Valami Belgrádi Levelekből olvassuk, hogy H. *Potemkin* Ismailnal egészen megverte legyen a' Törököket, és minden ágyuit elfoglalta az ellenségnek: ezen hír már ennyiben sem bizonyos, 's még bizonytalanabb pedig az, hogy ezen ütközetnek alkalmatosságával az Oroszok magok is 12-ezeret elvesztvén, a' Törökök közül 30-ezeret öltenek volna meg. — Lembergben Febr. 4 dikén írják, hogy akkor már Generál B. *Alvintzi* oda megérkezett vólt, és Fegyvertármester G. *Collorédó*, mint Főigazgatója a' Gallitziai Tábornak, közelebbről várattott: a' több Gallitziaába rendeltetett Generálisok is minden órán várattnak. A' Varsovi hírek szerint, az ott fekvő Lengyel Regementek is, parancsolatot vettének az ország-széleihez közebb való mozdulásra, és a' széleken fekvő lovas Regementek erősítettnek. Minden Regementhez egy egy ágyu osztattott. — Midőn, egy Jan. 28-dikán költ Oláh-országi tudósítás szerint, a' Generál *Májersháim* igazgatása alatt Tekusnál fekvő népünknek szélső vigyázóit, egy ellenséges sereg megtámogta volna, *Toskána* Húszár Fő-Hadnagy B. *Intzédi* alattal valóival, nemzeti és ezen Regement próbált vitézségével, olly módon állott ellent, hogy az ellenség, noha számára nézve a' mi Húszárjainkat igen sokkal fellyül haladta, 30-at maga közül a'

tsatázó helyyen hagyván, szégyennel veretett visszafut. Itt el-estének 3 *Toskána* Húszárjaink és 3 szabad seregbéliek. El-fogatott az ellenségtől egy ifjú szép Markotányos afiszonyunk, egy Húszár Káplár felesége, született Brásói afiszony, ki ezen ellenséges sereg igazgató Basájától, nem igen drágán u. m. 500 Léenen vásároltatott-meg.

Arad 5 dik Febr. Omnia dum pereunt, Comes est post funera Virtus. — „ Arad Vármegyének *Physicus*a nagy emlékezetű *Rósa János* Ur, a' ki jeles tudománya mellett, fáradhatatlan szorgalmatosságai, és soha el-nem űnt igyekezeti által a' terhes nyavallyákban, és fekélyes betegségekben sinlödőknek enyhülést és egészséget adni tud vala, a' maga hires tudományával önnön magán nem segithetvén, a' természetnek engedett, életének 34-dik esztendejében Jan. 29-dik napján, 11 napi betegsége után kedves élete-párjától és 2 neveletlen árváitól végbútsút vévén. Ezen ritka példájú Ur azon első esztendőben hogy Aradra jött, látván a' szegény ügyefogyott betegeknek gyámoltalanságokat, leg-főbb tzielül vette azt, hogy Ispotály ház építtesen; a' mely hogy mennél ártatlanabb fundusból fel-állhasson, a' Ns. Vármegye tagjainál az szegények nevében segittségért esedezvén, olly nagy Lelkü Urakra talált, a' kik 100 forintonként adták az almisnát, e' mellett a' Városnak Elöl-járóit, és Czéhbéli mester-embereket ezen Keresztényi tselekedetre kérni nem szünevén, olly nagy elő-menetellel vólt igyekezete, hogy rövid idő alatt jeles épület, minden belső készületekkel és betegeknek szükséges eszközök.

közökkel helyre állott, és a' sinlödő szegény betegeknek, nem tsak alkalmas szállások, hanem élelmekre szükséges gondoskodások, és apolgatások egyetemben helyre hozatott, az itt lévő Chirurgusok rendre váltogatván az Ispotályi szolgálat tételeket, és betegek mellett való fáradozásokat. Az illy nagy lelki és felebaráti szeretettel tündöklő Hazafi megérdemli tehát rövid végső kívánásunkat: *requiescat in pace.*

Egy nevezetlen napon és helyen költ Levél, szóról szóra, mint az első. — Hazafi Barátom! „Láttam 11-dik Febr. Szala Egerszegen, mint fogadta N. Szala Vármegye, már tsak nem tiz esztendeig rabságban sinlödő szabadságát anyai kebelébe visszafertni. Első látásra mikor közzéjek belépett, könyhúllatások özöne közt ölelték, tsókolták, mint egy kegyes anya, sok esztendőig hazáján kívül élt, visszafertő gyermekét szokta ölelni. — Inkei Boldisár Fő Nemes, öntözte könyveivel, és forró tsókjaival illette azon vigasztaló papirofsat, melyre kegyes Fejedelmünknek szabadító igéji felvóltak jegyezve. Zengett a' palota, az élyen Josef kiáltással. De gondold-meg Barátom! még ezen szivek ki-öntése' alkalmatofságával is a' Magyarok, nem felejték keserves fájdalmakat, — az örömtől lett meg rézgedések mintha mondotta volna: — ah vajha ne örülnénk most illy nagyon! — „Ezen örömünk oka azon keserüségünk el-mulásának, melyet tsak nem 10 esztendeig, mettyünkben tápláltunk, ezen keserves emlékezettel, nints szent Koronánk, nints szabadságunk. Ah miért kellett valaha illy

Ke.

Kegyes Fejedelmünktől keferítettetni! „ — Édes és keferves érzékenységek fogták-el a' Magyaroknak sziveket — hol édes, hól keferü könyveket húllattak. — Láttál ekkor Barátom, egy Magyar ékesen szóló Fenelont, Méltóságos Szili Püspököt felállani, és a' megindúlt gyülekezetet, olly böltsen meg-szóllítani, hogy a' gyülekezet azonnal szivére egyéb érzékenységet nem ereztett, Királya és Hazája' tiszta szereteténel. — Be szépen, be okoson szollott ezen Mélt. Püspökünk — meg-mutatta, hogy a' Királyok akkor boldogok, ha sziveit birják jobbagyaiknak, nem pedig, hogy sok országokat birnak, a' nép pedig akkor boldog, ha bizik Fejedelmében, és szeretetit hiveségével magára húzza. — Mélt. Gróf *Batyáni* Ferentz is, mint Hazánk Nestora fel-kél, és olly ékesen szóllással, olly természetes következesekkel, okokkal meg-mutattya a' gyülekezetnek azt, hogy a' mi Felséges Fejedelmünknek belső tulajdonsága, jóság, kegyelség, ember-ség, felebaráti szeretet, 's a' többi; azért ha valami ollyas visszás történetek esnek is, nem a' Fejedelem az oka, hanem a' Tronusnak az a' szokott szerentsétlensége, mely-szerint oda az igazság, az ör-állóktól ritkán júthat. — Néztem Barátom, ezen sziveknek tsatáját — láttam hogy a' Magyaroknak, valamint tüze, ugy mértékletelsége-is vagyon — tsudáltam leg-inkább azt a' közép útat, mellyen Gróf *Batyáni* és Szili Püspök, a' Magyarokat vezették. A' Királynak hatalmát és a' Hazának szabadságát olly okoson balantzérozták, hogy egy Philosophus néző Hazafi tsudálhatta. Ennek-utánna a' kegyes

írás szerint, hasznos és régi törvények-szerint rendelkezéseket tettek, u. m. — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — — (A' rostába maradt.) — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

Annak utána több helyes rendelkezések után, a' közönetet a' Fejedelemehez, fel-tették. — Itt tudálni lehetett minden eszmérő és érzékeny hazafinak, az ékesen írásnak módját, és hathatóságát a' szóknak: minden dolog, minden szó, a' maga helyén vólt. — Orátor Magyarunk vólt *Confiliárius Somsits Lázár*. *Mirabót* hidd-el, ékesen szollásával, ha fellyül nem mullya, leg-alább véle egy rangban van. — Három testvér *Skublitsok* Horváth fő nemeselek, mint meg anyi vármegye oszlopi mutatták magokat. — Isten hozzád.

Erdélyben meg hirdettetett, hogy *Oláh Ország* nak mind az *Olt* vizén túl, mind pedig az innen való részéből, szabad lészzen ennekutána, a' két kormányozó *Hertzegeknek*, *Coburg* és *Hohenlohe* -nak meg egyezésekből, minden portékát által szállítani *Erdélybe*, valamellyek tsak nem éppen a' közönséges elelégek közzé tartoznak: mint p. o. gyapjút, bőrt, vialzt, mézet, kordovánt, 's a' t. Márhát nem szabad ki vinni; de fertéseket igen. — Nagy ösztön az az *Erdély Országi Kereskedőknek*, hogy

kettős nyereséggel térhetnek vissza ezentúl Oláh Országból Hazájokba.

Rrüsszelből írják, hogy három felé mennek a gondolatok, az *Austriai* nevet el hagyni készült Belgyiomban. A' Papság akarja ugyan a' polgári szabadságot; de a' mellett azt is, hogy a' *Római* Udvartól legyen függésben, még pedig vak függésben, a' Tartomány. A' fő Nemesség olly igazgatás formáját kívánna, mint a' *Venétiai*, az az, hogy ő lenne minden mindenekben. — A' polgári Rend Frantzia Országot forgatja maga előtt mustrául. A' Papságnak eszelője a' *Mekleni* Ersek; a' fő Nemesiségnek H. *Aremberg*. *Vandernoot* a' Polgársággal; *Vandermers* pedig a' Nemességgel tart. — A' különböző kívánságok egymásba ütköznek; és a' hármas visszás tzelokra vezető utak is természet szerént kereszt utakká válnak. — *A' melly Ország magában meg hasonlik, el pusztúl az!*

Bizonyos Bétsben lakó jó Hazánkfiak e' következendő esztendő számot mutató Verseket küldötték hozánk:

sVnt trla saCra: saCer reX, saCra Corona, Libertas
saCra; tVæ, hVnne! qVIbVs CresCit aMor patrIæ.
In trIbVs hIs patrIæ pater VnVs aMetVr; ab Vno
HæC tIbI sanCta trlas, InVIoLata reDIt.

CVM Corona Libertás, VsVs, paXqVe tIbI hVn-
garIa reDIt.

~~Utolsó jegyzések~~

Felséges Urunk hogy legyen ezen egymásra tödült szomorú környül-állásai között, bizonyosan nem tudhatjuk; mert a' nép ő Felségéről tsak azt tudja, a' mit a' hirhez szokott szájak beszéllenek egymásnak. Hogy utolsó-kenettel élt legyen ő Felsége a' nem titok, tehát az-is bizonyos hogy terhes és veszedelmes nyavallyák között legyen. — A' jövő héten bővebben meg-fogjuk hallani; mert fő Hertzeg *Leopold* mára váratik Bétsbe. — A' megboldogult Hertzeg aszszonyt ma Pénteken már a' parádé nyújtóztató padon szemléljük minnyájon. — A' Kurirok mennek minden-felé és jönnek. — Edgyik gyász a' másikat éri: — A' fő Hertzegné Udvari gyászsa ma u. m. Pénteken kezdődik. — A' Felséges Tsászár a' múlt hetekben a' maga arannyos kardját *Ferentz* fő Hertzegnek ajándékozta ezen szókkal, hogy ezen kardot úgy betsülje, mint egy ollyon kardot, melynek vasa egy Lothringiai vitézről maradott. — A' Felséges Tsászár meg-engedte, hogy azoknak az Obestereknek helyekbe, kik Generálok lettenek, a' Regementeknél maradjon a' tisztségbéli elő-mozdulás, és más Regementekből azon helyek ne-pótoltasanak.